

BII, H. 18

16

Wilhelm Grimmavn Troren Christie

Høstænden suser over
den stulle kærneyd,
hvordenne Alde siver
ind til en evig Waar;
Mens Døuy og Dale prisor
hans Stordaa og Bedrift,
os Trine glasjet viser
en anden Trineskrift.

Vel ville vi Dig bringe
Tak for Din vakkre Gaad,
Da du stod just paa Trine
og gis over Folkexaad,
men hvad vil Takkes nylle
Den eni forkleare Sjæl,
om vi ville Kr. nylle
en Bon til vort Farvel!

+

81. H. 112

O, send Dig, Gud, en Skare
af Engle til den Grav
hvor vi hans Støv bevare,

— at lette Herrens afbrudte
Vor Løssning, og han føre,
— de Toner blev for svag,
mens Engle bær ham føre
fra Mulm til evig Dag!

Der sidder Herren rede
at tage ham i Favn; —
Oen tror vi Alle bede,
og det i Jesu's Navn!
At Aarstendag maade finde
en evig Hvile Dag,

hvor Naudens Vildor rinde!
Saa trav Du vundet Sag!

Hvad var Dog Raad og Orden
paa Hjortelen af Støv!

De faldte jo til Jorden
som Hammens visne Løv!

Sad Slegt forlygte Wrimlen
Der endnu findes her,
Det fører ei til Himlen,
og gælder intet Der!

Og derfor vil vi smykke
Din Urne, ædle Ven!
og ønske Dig til Ejikke,
i Favn hos Truls'erent
Mod denne Morgenrøde
vi slukke Alle hen, —
o, hvilket Jubelmøde
at see Dig Der igjen!
